

Ільченко Олесь Григорович

Біографія

"Я отримав цілком несподіване, а тому й неймовірно приємне задоволення після написання казок для дітей та детективів для підлітків. Якось Леся Воронина, пильно дивлячись мені у вічі, сказала: "Ви можете написати казку для дітей". Я подумав і написав. Тепер мушу писати ще і ще... Але, взявши на себе цей обов'язок, відчув, що в мені відкрилися якісь чакри. Я вже написав казку просто для себе, і відчуваю, що це ще не кінець. Може, це старість? Дитинію, мабуть"

Олесь Ільченко народився в місті Києві 4 жовтня 1957 року. Освіта – природнича і літературна: закінчив Київський педагогічний університет ім. Драгоманова і Московський літературний інститут ім. Горького. Автор численних публікацій в пресі на культурологічні теми. Лауреат телепремій "Тэффі" й "Телетріумф" (2006 р.). Член Асоціації українських письменників, Національної спілки письменників України, Національної спілки журналістів України. Пише вірші та сценарії (на один з них поставлено художній фільм "Я той, хто є" (1990), реж. О. Володіна). Вірші перекладено в США, Сербії, Росії.

Автор поетичних збірок: "Зимовий сад" (1993), "Інакший краєвид" (1997), "Аркуші" (2004), "Міста і острови" (2004), "Розмова перед тишею" (2005), "Сузір'я Ас".

Тривалий час працював журналістом, редактором на телеканалі "1+1".

Автор містичного детективу "Місто з химерами" (лідер рейтингів ВВС і "Книги року"), а також творів для дітей: книжки поезій "Розмова перед тишею" (2005) та "Деякі сні, або Київ, якого немає" (2007) увійшли до шорт-листів найкращих поетичних збірок відповідних років Всеукраїнського книжкового рейтингу року. Книга "Наші птахи" посіла третє місце на Міжнародній виставці "Медвін", у категорії "науково-популярна література". Персональна фотовиставка "Аркуші" — галерея "Ірена", Київ, 2004. Колективні фотовиставки – Вроцлав, Краків, Гданськ, 2005.

У дитинстві Олесь відмовився від пропозиції класика українського кіно Віктора Івченка зіграти іншого класика — малого Довженка в екранізації "Зачарованої Десни". Тривалий час працював журналістом, редактором на телеканалі "1+1". Головний редактор проекту "Танцюю для тебе". Редактор редакції шоу-програм на ТБ (програми "Перший мільйон", "Форт Буаяр", "Самый умный").

Олесь Ільченко колекціонує старі київські цеглини, любить подорожувати й інколи ходить з друзями фотографувати зникаючий Київ. 2010 року Олесь Ільченко подарував Національному музею літератури видання 1920-х, 1940-х і 1960-х років. Усі вони — з родинної бібліотеки. "Звісно, шкода розлучатися з книжками, що стали вже рідними, але я подумав, що деякими речами людина не може володіти одноосібно, треба, щоб

вони були доступні багатьом", — зауважив Олесь Ільченко. Найдорожче тут для нього — видання "Царівни" Ольги Кобилянської (харківське кооперативне видавництво "Рух", 1927 рік), оскільки це спогад про покійну маму. Є також книги Лесі Українки, Леоніда Глібіва (прізвище вказано згідно з орфографією 1920-х років), Марка Вовчка, видання воєнного періоду творів Івана Франка та Андрія Малишка, ювілейне факсимільне видання 1964 року "Заповіту" Тараса Шевченка. За цими, тепер уже музейними експонатами, можна вивчати історію книгодрукування в Україні XX ст.